

Recensie: Burt Bacharach***

Glastonbury, UK
zaterdag 27 juni 2015

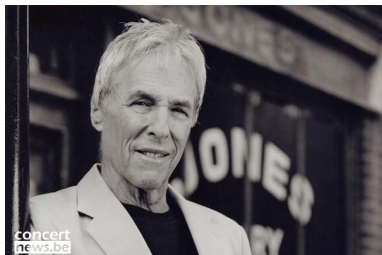

foto © Burt Bacharach

Recensie:

Zes Grammy's en drie Oscars staan er op de schouw van Burt Bacharach. Meer dan 50 hits â€“ de man schreef onder andere voor Dionne Warwick, Dusty Springfield, Perry Como, Tom Jones en The Carpenters â€“ haalde hij in de UK. Een gigantische catalogus dus waar de 87-jarige Amerikaan een uurtje uit mocht selecteren. De zanger, songschrijver, componist, producer, en pianist maakte het zichzelf niet gemakkelijk. Waar anders dan op GlastonburyÂ dat het thema van de Beatles "All you need is love" (visueel) ondersteunt, komt Bacharach's hit "What the world needs now" het best tot zijn recht ook al moest het publiek daar 15 jaar op wachten?

Want inderdaad precies 15 jaar geleden moest Bacharach zijn optreden op Glastonbury annuleren. "Het lijkt alsof het 15 jaar geleden was" zei ie op het einde van zijn set. En inderdaad, als de tijd op een bepaald moment stil bleek te staan, dan was het wel tijdens zijn optreden. Openen deed ie met "What the world needs now". Zelf zit ie aan de piano terwijl meerdere toetsenisten de sound op hun beurt wat aanvullen samen met drums, sax en trompet.

Verder doet ie beroep op 3 zangers, twee vrouwen en een man die zich erg goed door de hits een baan weten te vinden. Hits zoals "Walk on by" en vooral ook "I say a little prayer", in een medley gestoken dan nog wel, zorgen voor meezingmomenten bij het publiek. De sfeer is er een van liefde en vriendschap. "I say a little prayer" zorgt dan ook voor instant kippenvel iets wat ons nog zelden overkomt op festivalterreinen. "Anyone who had a heart", het voor Glastonbury uitdagende â€“ gezien zijn weersreputatie â€“ "Raindrops keep falling on my head" dat ie twee keer brengt, en ook even live zingt (met een schorre, zeer breekbare stem die weinig toon maakt, eigen aan zijn leeftijd weliswaar), "I'll never fall in love again" en "Do you know the way to San Jose" zijn maar enkele andere hoogtepunten uit een set die verstillend bracht en reflectie. De geluidsman had dat kennelijk iets te letterlijk begrepen en bleek bij momenten de schuif van de mengtafel bijna volledig dicht te gooien...

< Bert Hertogs >